

แนวพระราชดำริทางประการ เกี่ยวกับการบริหารบ้านเมือง ของพระบาทสมเด็จพระปกาลเจ้าอยู่หัว

รองศาสตราจารย์ ณรงค์ พ่วงพิศ

ความนำ

ตลอดระยะเวลา 9 ปี 3 เดือน 4 วัน (26 พฤศจิกายน 2468 – 2 มีนาคม 2477) ที่พระบาทสมเด็จพระปกาลเจ้าอยู่หัวทรงครองราชสมบัติ พระองค์ทรงมีพระราชดำริที่ทรงคุณประโยชน์ต่อบ้านเมืองเป็นอันมาก แสดงให้เห็นถึงน้ำพระราชหุทัยของพระองค์ที่ทรงห่วงใยต่อพสกนิกรและบ้านเมืองของพระองค์เป็นล้นพัน ยิ่งนานวันก็ยิ่งจะเห็นคุณค่าของพระราชดำริของพระองค์มากขึ้น พระราชดำริของพระองค์นั้น บางอย่างก็ได้รับการปฏิบัติให้เห็นเป็นรูปธรรม บางอย่างก็ยังไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชประสงค์ที่ตั้งไว้ ถึงแม้ว่าจะสมัยของพระองค์จะผ่านพ้นไปเกือบ 1 ศตวรรษแล้วก็ตาม แต่พระราชดำริของพระองค์ยังคงทันสมัยอยู่ แม้กระทั่งในปัจจุบัน

พระราชดำริเรื่องการจัดตั้งอภิรัฐมนตรี

พระบาทสมเด็จพระปกาลเจ้าอยู่หัวทรงเริ่มต้นการบริหารราชการแผ่นดินด้วยการทรงตระหนักรถึงความสำคัญของการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นประกอบการพิจารณาตัดสินพระทัยด้วยทรงมีพระราชดำริว่า "...สมองคน ๆ เดียวจะคิดการให้รอบคอบไปทุกอย่างนั้นไม่ได้ ยิ่งเป็นการแผ่นดินด้วยแล้วต้องระวังให้มาก..."⁽¹⁾

ดังนั้นใน พ.ศ. 2468 ซึ่งเป็นช่วงที่เสด็จเดลิงสถาบัตยราชสมบัติ พระองค์จึงทรงพระราชดำริจัดตั้งที่ปรึกษาราชการชั้นสูงขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า "อภิรัฐมนตรี" ดังที่พระ wang ทรงบันทึกไว้ในหนังสืออัตชีวประวัติตอนหนึ่งภายหลังพระบาทสมเด็จพระปกาลเจ้าอยู่หัวเพิ่งเสด็จขึ้นครองราชย์ ว่า "ต่อมาก็ไม่กี่วันนัก สมเด็จ

(1) นจช. เอกสารรัชกาลที่ 7 rol. 7/1 การตั้งอภิรัฐมนตรีสภาก อ้างถึงทองต่อ กล่าวไม้ ณ อยุธยา และคนอื่น ๆ, พระบาทสมเด็จพระปกาลเจ้าอยู่หัวกับการปกครองระบบบังสุสภาก (พิมพ์เป็นที่ระลึกในงานพระราชพิธีเปิดพระบรมราชานุสรณ์ 10 ธันวาคม 2523)

พระเจ้าอยู่หัวพระองค์ใหม่ตรัสให้พ่อเข้าไปเฝ้าบันพระที่นั่งบรมพิมาน ซึ่งเด็ดขาดมาประทับอยู่ทรงเปรีกษาว่าจะตั้งคณะที่ปรึกษาชั้นสูงขึ้นเหนือคณะเสนาบดี ยังไม่ทรงแต่งพระราชหฤทัยว่าคณะนี้จะเรียกว่าอะไร มีผู้ถวายชื่อรายหนึ่งว่า "อภิรัฐมนตรี" อีกรายหนึ่งว่า "สมุหมนตรี" ...ได้ทูลว่าอภิรัฐมนตรีดีกว่าอภิคานหนึ่ง...เมื่อคิดถูกด้านแล้วเห็นว่า "อภิรัฐมนตรี" ควรจะใช้ได้ ในที่สุดก็ทรงพระราชน้ำดีให้ใช้คำนี้⁽²⁾ หลังจากนั้นได้ทรงตั้งเจ้านายผู้ใหญ่ 5 พระองค์⁽³⁾ เป็นอภิรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2468

อภิรัฐมนตรีสภានี้พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงแต่งตั้งนี้ ได้มีบันทึกสำคัญทางการเมืองการปกครองประเทศทั้งด้านนโยบายและการบริหาร การที่ทรงแต่งตั้งพระบรมวงศ์ให้ดำรงตำแหน่งอภิรัฐมนตรี เนื่องจากมีพระราชประสงค์จะผูกพันพระบรมวงศ์ผู้ทรงคุณวุฒิไว้โดยทรงมอบงานสำคัญให้ และท่านเหล่านี้จะได้ช่วยป้องกันภัยให้พระมหากษัตริย์ใช้พระราชอำนาจในการดำเนินทางที่ผิด ตลอดจนเป็นที่ปรึกษาปัญหาทางการเมืองและเศรษฐกิจ และนโยบายทั่วไปบางครั้งไม่เหมาะสมกับการบริการในเสนาบดีสภា ซึ่งประกอบด้วยคนจำนวนมากและชำนาญเฉพาะกิจของแต่ละกระทรวงเท่านั้น⁽⁴⁾

อภิรัฐมนตรีสภាដำเนินการที่เป็นที่ปรึกษาราชการในพระองค์และราชการแผ่นดินจนถึง พ.ศ. 2475 หลังจากที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน จึงได้มีประกาศยกเลิกอภิรัฐมนตรีสภा เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2475

(2) พระ wang's เอก กรมหมื่นพิทยาภรณ์ดิยากร, อัตชีวประวัติ 2517. หน้า 83.

(3) ประกอบด้วย สมเด็จเจ้าฟ้าฯ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช สมเด็จเจ้าฟ้าฯ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต สมเด็จเจ้าฟ้าฯ กรมพระยานริศรา牟ตติวงศ์ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระจันทบุรีนฤกนาถ ต่อมามีสมเด็จเจ้าฟ้าฯ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช สื้นพระชนม์ใน พ.ศ. 2471 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมเด็จเจ้าฟ้าฯ กรมหลวงพบบุรีเมฆศรี เป็นอภิรัฐมนตรีแทน เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2473 ต่อมาก็ใน พ.ศ. 2474 พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระจันทบุรีนฤกนาถ สื้นพระชนม์ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน และพระ wang's เอก กรมหมื่นเทววงศ์ไว้ที่เป็นอภิรัฐมนตรี

(4) ฉวีงาม มาเจริญ, 'ด้านการปกครองและการเมือง', ในพระราชน้ำดีและพระราชนิยมกิจในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว หน้า 106.

พระราชดำริเกี่ยวกับสภารัฐมนตรีและองค์มนตรี

ใน พ.ศ. 2469 เจ้าพระยาสุรศักดิ์มณฑรี (เจน แสงสูต) อธิบดีเสนอabdีกระทรวง เกษตรราธิการ ในฐานะองค์มนตรี ได้กราบบังคมทูลถวายความเห็นให้ทรงจัดระเบียบราชการ ดัง อกิริรัฐมนตรี รัฐมนตรี⁽⁵⁾ และองค์มนตรี⁽⁶⁾ เข้ารวมเป็นสภารัฐมนตรี โดย ทูลเกล้าฯ ถวายเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2469 และในวันเดียวกันนั้นเอง พระบาทสมเด็จ พระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชโองการสถาบันมาไว้ใจความว่า...

ขอบใจเจ้าพระยาสุรศักดิ์ที่ได้ส่งความเห็นนี้มา ด้วยความกตัญญูและ จงรักภักดี เรื่องสภารัฐมนตรีนี้เป็นเรื่องที่กำลังดำเนินอยู่เมื่อนั้น เท่าที่ได้ฟัง ความเห็นต่าง ๆ มาแล้ว ยังมีความเห็นแตกต่างกันมาก จะยุติอาเป็นแวงอย่างไร จะเป็นผลดีทางใดไม่ จึงยังได้รังสรรคไว้ก่อนเพื่อทำให้รับทราบ เพาะเมื่อตั้งขึ้น แล้วก็จะต้องให้เป็นของมั่นคง เป็นประโยชน์จริง และไม่ให้กลایเป็นมีแต่ชื่อยู่ เมื่อน้อยอย่างที่เคยเป็นมาแล้ว ฉันรู้สึกว่าเวลาที่ถึงเวลาแล้วที่จะต้องคิดแก้ไข ระเบียบราชการหลายอย่าง แต่จะทำไปโดยรับด่วนหากได้ไม่ เพราะเป็นการรับ ผิดชอบต่อบ้านเมืองอย่างใหญ่หลวงนัก

เรื่องของกิริรัฐมนตรีนั้นก็ได้ทราบอยู่เมื่อนั้นว่า มีความเห็นแตกต่าง กันมากที่ชุมกมีที่ตีกีฟ แต่ฉันรู้สึกว่าที่ได้ตั้งของกิริรัฐมนตรีสภารัฐมนตรี เป็นประโยชน์ แก่ราชการเป็นอันมาก ส่วนที่ว่าก้าวร้าวไม่ดี มักจะติดและโทษเยาประองค์สมเด็จ พระเจ้าแผ่นดินพระองค์เดียวหนึ่น เป็นของธรรมชาติ ไม่แปลกอะไร การสิ่งนี้ย่อม เป็นอยู่เสมอ พระเจ้าแผ่นดินจะต้อง ทรงรับถูกชัดทุกอย่าง แม้ดินพื้ਆกาศวิปริต ไม่ต้องตามถูกากลก็ยังถูกชัด เป็นของธรรมชาติที่จะต้องรับความชัดทอดเทล่านั้น

(5) รัฐมนตรีสภารัฐ ก็เป็นที่นิยมในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปูเจ้าอยู่หัว เมื่อ พ.ศ. 2435 โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกเลิกเคาน์ซิลลอฟฟ์สทรีทหรือที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน แล้ว ทรงตราพระราชบัญญัติรัฐมนตรีรัตนโกสินทร์ศก ๑๑๓ ขึ้นแทน จึงมีรัฐมนตรีสภารัฐก็เป็น ทำหน้าที่ พิจารณาปรึกษาภูมายตามต่าง ๆ ตามที่ได้รับพระบรมราชโองการ ประกอบด้วยเสนาบดีหรือผู้แทน และผู้ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงแต่งตั้ง ได้มีพระราชบัญญัติยกเลิกรัฐมนตรีในวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. 2475

(6) องค์มนตรีเป็นที่ปรึกษาราชการในพระองค์ตั้งขึ้นใน พ.ศ. 2417 ในรัชกาลพระบาท สมเด็จพระปูเจ้าอยู่หัว จำนวนองค์มนตรีมีมากขึ้นตามลำดับ ในรัชกาลพระบาทสมเด็จ พระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัวมีจำนวนถึง 233 คน และมีได้มีบทบาททางการเมืองการปกครองแต่อย่างใด พระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงมีพระราชดำริให้ทำการปรับปรุงองค์มนตรีให้เป็นสถาบันที่มี ประโยชน์ต่อการเมืองการปกครองอย่างแท้จริง

ด้วยขันติ ถ้าหากการที่ฉันได้ดำเนินการนี้ ได้ผลดี แม้จะไม่มีครมหรือหงษ์ชุมว่า เป็นความต้องของคนอื่น ก็หาโภมัคไม่ ด้วยเมื่อทราบอย่างก่อต้นแล้วว่าสิ่งที่ได้จัดไป นั้นเป็นผลดี ก็เป็นเรื่องวัลล้อนเพียงพอแล้ว⁽⁷⁾

พระราชบัญญัติฯ แห่งนี้ได้กำหนดให้เป็นพระราชบัญญัติที่ก้าวหน้าของพระองค์ ในกระบวนการนี้ พระองค์ได้ทรงมอบหมายให้อธิบดีกรมศุลกากรและผู้ตรวจคนเข้าเมือง ดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หลังจากนั้นพระองค์ได้ทรงมอบหมายให้อธิบดีกรมศุลกากรและผู้ตรวจคนเข้าเมือง ดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นกฎหมาย พ.ศ. 2470 หลังจากสถาบันมาตราฐานด้านคุณภาพและมาตรฐานของประเทศไทยได้ออกประกาศให้เป็นกฎหมาย เมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2470 เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุณภาพและมาตรฐานของประเทศไทย พุทธศักราช 2470"

สภากមการของคุณภาพและมาตรฐานของประเทศไทย พ.ศ. 2470 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระราชบัญญัติให้เจ้าพระยามหิดล (ลูก ไกรฤทธิ์) ราชเลขานุการอัญเชิญนำป้ายไปอ่านในการเปิดการประชุม ดังมีความสำคัญดังนี้ว่า...

ตั้งแต่เราได้ครองราชสมบัติสืบต่อสมเด็จพระบรมราชชนนีฯ ได้เห็นว่า สภาเสนาบดี และตัวเราจะปกครองบ้านเมืองซึ่งเป็นความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่นั้น ย่อมต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ ความสามารถของผู้อื่นด้วย จึงจะได้ผลดี ยิ่งขึ้น เราจึงได้สถาปนาอธิบดีและผู้ตรวจคนเข้าเมืองที่ปรึกษาอีกคนหนึ่ง และโดยเหตุที่ ในเวลาหนึ่งที่ได้รับการศึกษาทั้งในกรุงและในประเทศที่รุ่งเรือง ก็มีเป็นจำนวนมากกว่าเดิม และยิ่งจะมีคนที่มีความรู้มากขึ้น เราจึงเห็นว่าถ้าจะตัดแปลงสภากองคุณภาพและให้ประชุมปรึกษาข้อราชการความเห็นด้วย อีกคนหนึ่ง ก็ย่อมจะยังประโยชน์เพื่อความเจริญและสันติสุขของประชาชนให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น แต่ถ้าจะให้องค์นี้ทั้งหมดประชุมกันเห็นว่าจะมากมายเกินไป ก็จะได้กำหนดจำนวนเพียง 40 คน ซึ่งคิดว่าเป็นจำนวนพอตัวตั้งเป็นกรรมการของคุณภาพและคนนี้

(7) นจช. เอกสารรัชกาลที่ 7 ม. 2.1/15 เจ้าพระยาสุรศักดิ์มณฑรี แสดงความเห็นเรื่องให้จัดตั้งสภารัฐมนตรี

เรารอให้ท่านเข้าใจว่าสภาก محمรมองค์นตรีที่เราได้ตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัติองค์นตรีลงวันที่ 2 กันยายนนั้น จะเหมือนปรีวีเคนซิตของประเทศอังกฤษก็แต่ในนามเท่านั้น ลักษณะการหาค่าถ่ายกันไม่ต้องเป็นไปตามสภาพที่เหมาะสมแก่ประเทศของเรา กล่าวว่าด้วย เรายังคงประ宐ศรีที่จะทดลองและปลูกฝังการศึกษาในวิธีการบริการโดยเดียวให้สำเร็จเป็นมติตามแบบอย่างที่ประชุมใหญ่ เพราะฉะนั้นจึงได้ตัดแปลงสิ่งที่มีอยู่แล้วให้ใช้การได้เหมาะสมตามสภาพของบ้านเมือง ที่มีอยู่ในเวลานี้ ถ้าหากถึงเวลาอันควรที่จะเปลี่ยนวิธีการปกครองประเทศต่อไปก็จะทำได้โดยสะดวก ส่วนการเลือกกรรมการนั้นก็ได้เพ่งเล็งถึงคุณวุฒิความสามารถเป็นใหญ่ ผู้ใดมีความสามารถ pragmatically เราอนุญาติที่จะตั้งเป็นองค์นตรีและเลือกเป็นกรรมการหมุนเวียนกันไป...⁽⁸⁾

พระราชดำรัสดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงแนวพระราชดำริเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยซึ่งผ่านอยู่ในพระราชหฤทัยของพระองค์ดังได้ปรากฏให้เห็นชัดเจนในเวลาต่อไป

พระราชดำริเรื่องประชาภิบาลหรือเทศบาล

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างพระราชอำนาจในการปกครองตนเองให้กับประชาชนชาวไทยอย่างแน่นอน จึงได้ทรงเตรียมการปลูกฝังความรู้ความเข้าใจในเรื่องการปกครองตนเองในระดับท้องถิ่นให้กับประชาชนชาวไทยเพื่อเป็นพื้นฐานไว้ก่อนพระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ปรับปรุงกิจการสุขาภิบาลเป็นการบริหารส่วนท้องถิ่นแบบเทศบาล (Municipality) หรือที่เรียกว่าในขณะนั้นว่า ประชาภิบาล โดยทรงแต่งตั้งกรรมการจัดการประชาภิบาลประกอบด้วย นายอาร์.ดี.แครง (Mr.R.D. Craig) เป็นประธานกรรมการ คำมาตย์เอกพระยาภักดิ์ฤทธิ์ พระยาจันดารักษ์ และนายบุญเชย มิตรชาติ เป็นกรรมการ มีหน้าที่สำรวจดูงานสุขาภิบาล ตามท้องเมืองทั่วราชอาณาจักรและต่างประเทศ ใกล้เคียงประกอบการพิจารณาการจัดการเทศบาล

ภายหลังจากที่ได้มีการศึกษาพิจารณาอย่างถ่องแท้ คณะกรรมการได้ทราบบังคมทูลถวายความเห็นว่ายังไม่สมควรปล่อยให้ราษฎรดำเนินงานเทศบาลตามลำพัง เพราะราษฎรยังมีความรู้ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการ ควรให้มีการทดลองเลือกตั้งกรรมการที่ไม่ใช่ข้าราชการประจำเข้าร่วมด้วย และที่สำคัญควรแยกงานเทศบาลออกจากกรมสาธารณสุข ตั้งขึ้นเป็นกรรมเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย⁽⁹⁾

(8) ร.ต.ท.เสถียร ลายลักษณ์ และคนอื่น ๆ ประชุมกฎหมายประจำศก เล่ม 40 พ.ศ. 2470. หน้า 312.

(9) ศรีนันท์ บุญศรี. "เอกสารรัฐบาลที่ 7" ในแนวพระราชดำริเก้ารัชกาล. 2527. หน้า 242-243.

พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า...

...ถ้าเรายังมี *Municipal Government* ไม่ได้จะมี *Parliamentary Government* อย่างไรได้ ถ้าหากต่อไปภายหน้าเรารاجาจะต้องมี *Parliamentary Government* แล้ว เราต้องพยายามจัดให้มี *Municipal Government* ขึ้นให้ดีก่อน...⁽¹⁰⁾

แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเตรียมการสำหรับการปกครองแบบรัฐสภาที่จะมีมาในอนาคตอย่างแน่นอน

ต่อมากายหลังที่นาย อาร์.ดี.เครก มีโอกาสเดินทางไปดูกิจการเทศบาลของประเทศต่าง ๆ แล้วทำรายงานเกี่ยวกับลักษณะของเทศบาลนั้น ๆ เสนอต่อเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย และเมื่อกระทรวงมหาดไทยตั้งกรรมการขึ้นพิจารณารายงานดังกล่าวก็เกิดความขัดแย้งกันบางประการ กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นสมควรให้ว่างพระราชบัญญัติเทศบาลขึ้นก่อน⁽¹¹⁾

พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชgrade=4&size=2&align=left>และสรับสั่งว่า...

...ที่คิดร่างพระราชบัญญัติเทศบาลขึ้นก็ได้แล้ว หรือว่าจะแล้วในไม่ช้านัก เมื่อได้อ่านรายงานบันทึกความเห็นของกรรมการที่กระทรวงมหาดไทยได้ตั้งขึ้น พิจารณาความเห็นของนายเครกแล้ว มีความยินดีที่สังเกตว่ากรรมการไม่ใช่แต่เห็นควรมี *Municipality* ในกรุงเท่านั้นยังเห็นว่าจะเสียงตัวเองได้ด้วย ความเห็นของกรรมการนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยเป็นส่วนมาก ถ้าจัดขึ้นได้อย่างนั้นจริง ข้าพเจ้าจะพอใจมาก ที่จะรอการพิจารณาเรื่องกรุงเทพไว้ก่อน จนถึงจะทำพระราชบัญญัติสำหรือ นั้นก็ได้แล้ว แต่ก็ควรคิดไปพลาง ๆ บ้าง เพราะข้าพเจ้าอยากรเห็นกรุงเทพมี *Municipality* และ เสียงตัวเองได้ ก่อนข้าพเจ้าสิ้นชีวิต...⁽¹²⁾

เสนาบดีสภากลได้ประชุมพิจารณาว่างพระราชบัญญัติเทศบาลเมื่อวันที่ 19 และ 26 มกราคม พ.ศ. 2473 แต่ความเห็นของเสนาบดีขัดแย้งกัน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมร่างกฎหมาย กระทรวงยุติธรรม พิจารณาเปรียบเทียบหลักการกับกฎหมายเทศบาลของต่างประเทศ และโปรดให้ส่งร่างให้สภากิจการของคุณตรีพิจารณาด้วยอีกส่วนหนึ่ง เมื่อกฎร่างกฎหมายและสภากิจการของคุณตรีทูลเกล้าฯ ถวายความเห็นอย่างไร จะได้ประชุมพิจารณานิจฉัยต่อไป

(10) นจช. เอกสารรัชกาลที่ 7 ม.7.5/1 จัดการประชาบาล

(11) ศรีวันันท์ บุญศรี เล่มที่อ้างແล້ວ หน้า 243.

(12) นจช. เอกสารรัชกาลที่ 7 ม. 7.5/2 พระราชบัญญัติเทศบาล

กรมร่างกฎหมายรับร่างพระราชบัญญัตitechบาลไปพิจารณาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2473 ก็ยังมีได้พิจารณาโดยอ้างเหตุว่าต้องเปลี่ยนกฎหมายต่างประเทศที่ต้องการเปรียบเทียบเป็นภาษาไทย และกรมร่างกฎหมายมีงานพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่สำคัญและเร่งด่วนหลายฉบับ ทั้ง ๆ ที่พระบาทสมเด็จพระปักเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ราชเลขานุการมีหนังสือเตือนไปถึง 2 ครั้ง แต่ก็มีได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตitechบาลแต่ประการใด จนเกิดการปฏิริบุติในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2475 จึงเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย ที่พระราชดำริของพระองค์ เกี่ยวกับการจัดตั้งtechบาลมิได้รับการตอบสนองอย่างทันท่วงที จึงมีได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัตitechบาลได้ทันการ

พระราชดำริเรื่องการพระราชทานรัฐธรรมนูญ

ด้วยน้ำพระราชหฤทัยที่ทรงเป็นนักประชาธิปไตย ภายหลังเมื่อสิริราชปีได้ไม่นาน กล่าวคือใน พ.ศ. 2469 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมหมื่นเทววงศิริห้วยเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ ได้ดำเนินการศึกษาแนวทางที่จะร่างรัฐธรรมนูญการปกครอง แผ่นดินตามแบบอย่างตะวันตก กรมหมื่นเทววงศิริฯ จึงจัดคณะกรรมการเรื่องนี้ขึ้นตามพระราชกระแสบับสั่ง 2 คน คือนายเรย์มอนด์ บี. สตีเวนส์ (Raymond B. Stevens) ที่ปรึกษากระทรวงการต่างประเทศกับพระยาศรีวิสารวาจา ปลัดทูลฉลองกระทรวงการต่างประเทศ

ภายหลังจากที่คณะกรรมการได้ศึกษาสถานการณ์และสภาพของสังคมไทยโดยละเอียดแล้ว ก็มีรายงานกราบถวายบังคมทูลขึ้นไป มีสาระสำคัญว่า "การที่จะเปลี่ยนระบบการปกครองเป็นประชาธิปไตย โดยพระราชทานรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดนั้นจะต้องพิจารณาถึงการจัดให้มีการเลือกตั้ง และการที่ต้องมีสภาพแทนราษฎรด้วย ประชาชนจึงจำเป็นต้องมีความรู้และความเข้าใจต่อการปกครองระบบใหม่นี้พอสมควร มิฉะนั้นแล้วแทนที่จะเป็นผลดีก็จะกลับเป็นผลร้าย เพราะผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจะมีคุณสมบัติไม่พอ"⁽¹³⁾ ดังนั้นการเตรียมการพระราชทานรัฐธรรมนูญจึงต้องมีการเตรียมเป็นขั้น ๆ คือให้การศึกษาทางการเมืองแก่ประชาชนก่อน ดังที่ทรงดำเนินการอยู่แล้วในลักษณะ "พบกันครึ่งทาง"⁽¹⁴⁾

(13) นายหน่วย (นามแฝง). ประชาธิปก ราชันผู้นิรภ. หน้า 102.

(14) แหล่งเดิม.

กล่าวโดยสรุป คณะกรรมการต่างมีความเห็นว่า ขณะนั้นสังคมไทยยังไม่พร้อมที่จะมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ

อย่างไรก็ตาม พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวก็ได้ทรงนิ่งนอนพระทัย ทรงมีพระราชดำริ ที่จะเตรียมการจัดร่างรัฐธรรมนูญเพื่อพระราชทานให้กับปวงชนชาวไทยอยู่ตลอดเวลา

ดังนั้นเมื่อถึงโอกาสที่พระยาภัลยานไม่ตรี (Francis B. Sayre) ผู้มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือแก้ไขสนธิสัญญาต่าง ๆ ให้ประเทศไทยได้มีฐานะทางการเมืองระหว่างประเทศ เที่ยมบ่าเที่ยมในด้านการเมืองและเศรษฐกิจ ได้เดินทางมาเยือนประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง พ.ศ. 2469 พระองค์ยังได้ทรงมีพระราชหัตถเลขาเป็นภาษาอังกฤษ ลงวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2469 เพื่อทรงหารือและขอความเห็นในเรื่องการเมืองไทยและการพระราชทานรัฐธรรมนูญไปยังพระยาภัลยานไม่ตรี พระยาภัลยานไม่ตรีได้กราบบังคมทูลเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยแด่พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว และพร้อมกันนั้นก็ได้ทูลเกล้าฯ ถวายโครงการร่างรัฐธรรมนูญ (Outline of Preliminary Draft) มาให้ทรงพิจารณาตามที่ได้ทรงหารือไป⁽¹⁵⁾

โครงการร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นภาษาอังกฤษ มีทั้งหมด 12 มาตรา เป็นร่างรัฐธรรมนูญฉบับแรกของประเทศไทยที่ถูกเก็บเป็นความลับมาตลอดสมัยสมบูรณ์มาสิทธิราชย์ ซึ่งพระองค์ทรงมั่นพระทัยว่า จะสามารถพระราชทานรัฐธรรมนูญให้แก่ประชาชนชาวไทยได้ทันในวันคลองครบรอบ 150 ปี ของกรุงเทพมหานครในเดือนเมษายน พ.ศ. 2475

โครงการร่างรัฐธรรมนูญที่พระยาภัลยานไม่ตรีทูลเกล้าฯ ถวายให้ทรงพิจารณา มีดังนี้

โครงการร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีทั้งหมด 12 มาตรา พระมหากษัตริย์ยังคงมีพระราชอำนาจ สำหรับการบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ในการบริหารประเทศมีนายกรัฐมนตรี ซึ่งรับผิดชอบต่อพระมหากษัตริย์เป็นหัวหน้าของคณะกรรมการรัฐมนตรี โดยนายกรัฐมนตรี จะเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการรัฐมนตรีกระทรวงต่าง ๆ ขณะที่นายกรัฐมนตรีจะรับผิดชอบงานทั้งหมดของแต่ละกระทรวงต่อพระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์จะทรงแต่งตั้งอภิรัฐมนตรีสภาขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยสมาชิก 5 คน โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นสมาชิกโดยตำแหน่ง แต่รัฐมนตรีอื่น ๆ มีได้เป็นสมาชิกอภิรัฐมนตรีสภาไม่มีอำนาจในการบริหารแต่อย่างใดนอกจากหน้าที่ถวายคำปรึกษาแด่พระมหากษัตริย์ ไม่มีอำนาจให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแต่งตั้งหรือรายละเอียดในการบริหาร⁽¹⁶⁾

(15) แหล่งเดิม.

(16) เล่มเดียวกัน หน้า 127-128.

ต่อมาเมื่อพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จพระราชดำเนินไปรับการรักษาพระเนตรที่ประเทศสหรัฐอเมริกาใน พ.ศ. 2474 ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา พระองค์ทรงพระราชทานสัมภาษณ์กับผู้แทนหนังสือพิมพ์ว่า “กำลังทรงคิดเตรียมจะพระราชทานธงชาติรัฐธรรมนูญใหม่เข้า...”⁽¹⁷⁾ ในกระแสพระราชดำรัสที่ทรงพระราชทานแก่หนังสือพิมพ์ตอบหนึ่งความว่า... “มีพระบรมราชปรมส์ทรงดำรงพระราชอำนาจอย่างเดียว ไม่ใช่เป็นอำนาจของราษฎร แต่เป็นอำนาจของพระองค์ท่าน พระราชทานแก่ราษฎรในการปกครองประเทศ...”⁽¹⁸⁾

ภายหลังเสด็จนิวติพวนครแล้ว จึงโปรดให้เตรียมการร่างรัฐธรรมนูญ โดยพระราชดำริจะพระราชทานในโอกาสฉลองพระนครครบ 150 ปี ใน พ.ศ. 2475

พระองค์ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาศรีวิสารวาจา ปลัดทูลฉลองกระทรวงการต่างประเทศ และนายเรย์มอนด์ บี. สตีเวนส์ (Raymond B. Stevens) ที่ปรึกษากระทรวงการต่างประเทศ ร่วมกันยกร่างรัฐธรรมนูญเป็นภาษาอังกฤษชื่อ An Outline of Changes in the Form of Government โดยกำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจบริหารและนิติบัญญัติ ตลอดจนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้ด้วย ได้ดำเนินการยกร่างเสร็จเมื่อวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2474 แต่ผู้ดำเนินการยกร่างทั้ง 2 ท่าน มีความเห็นว่าังไม่ถึงเวลาที่จะประกาศใช้จนกว่าประชาชนจะมีการศึกษาและประสบการณ์ในการปกครองตนเองอย่างเพียงพอเสียก่อนและเห็นความมั่นคงตระหนักร่วมกันแล้ว จึงได้ร่างกฎหมายไว้ด้วย เพื่อช่วยแบ่งเบาพระราชภารกิจในการปกครอง โดยได้ทูลเกล้าฯ ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2474 และเมื่อพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานสำเนาร่างรัฐธรรมนูญนี้ให้อภิรัฐมนตรีสภาพารามณ์ มืออภิรัฐมนตรีบางพระองค์ทรงเห็นว่าังไม่ถึงเวลาอันสมควร จึงเป็นอันต้องระงับไว้ก่อน⁽¹⁹⁾

พระราชดำริเรื่องการเกณฑ์ของชาติ

เมื่อครั้งเกิดวิกฤตการณ์ข้าวใน พ.ศ. 2473 สืบเนื่องมาจากสาเหตุที่ข้าวไทยมีราคาสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบกับเป็นระยะที่เศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกยังผลให้ข้าวส่งออกของไทยลดลงทั้งปริมาณและมูลค่า

(17) พระราชบัญญัติ เรื่อง พระราชบัญญัติจัดตั้งกระทรวงมหาดไทย จ. 2505. หน้า 671

(18) หนช. เอกสารรัชกาลที่ 7 ม.1.13/20 หนังสือพิมพ์ดีด (17 มีนาคม 2473 – 22 ตุลาคม 2474)

(19) ศิรินันท์ บุญศิริ, เล่มที่อ้างแล้ว หน้า 246.

รัฐบาลได้นำปัญหาความตกลงของการส่งข้าวออกไปหารือในที่ประชุมสภาเผยแพร่พานิชย์ เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2473 ที่ประชุมได้มีมติให้จัดตั้งอนุกรรมการขึ้นพิจารณาจัดการภัย ในประเทศไทยที่จะให้พันธุ์ข้าวดีขึ้น และให้ความสะดวกต่าง ๆ ในการส่งเสริมสินค้าข้าว โดยมีเจ้าพระยาพลเทพ เสนนาดีกระทรงเกษตรอธิการเป็นประธานอนุกรรมการ และมีมติให้สมเด็จพระเจ้าพี่ยาเธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน เสนนาดีกระทรงพาณิชย์และคมนาคมเด็ดขาด ออกไปเป็นความรู้จากประเทศไทยที่เป็นตลาดและเป็นคู่แข่งขันของไทย เช่น ย่องกง พม่า และอินโดจีน แล้วกลับมารายงานความรู้และความเห็นต่อสภา⁽²⁰⁾

ต่อมาสมเด็จพระเจ้าพี่ยาเธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน ได้นำบันทึกเรื่องวิธีการดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหารือข้อข้อของเจ้าพระยาพลเทพขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระปรมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2473 พระองค์ทรงมีพระราชบัญชาติด้วยพระราชหัตถเลขาลงในบันทึกของเจ้าพระยาพลเทพอันแสดงถึงแนวพระราชดำริทางด้านเกษตรกรรมที่มีความก้าวหน้าและทันสมัย ซึ่งพระองค์ทรงหวังว่ามันควรจะเกิดขึ้นนานาแลัว ดังเช่น เมื่อเจ้าพระยาพลเทพกล่าวว่าจะต้องมีการสอบสวนวิธีการผลิตข้าวของชาวนาว่า เหมาะสมกับกาลสมัยหรือไม่ มีผลผลิตต่อหน่วยสูงเพียงใด พระบาทสมเด็จพระปรมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชหัตถเลขาบันทึกไว้ในบันทึกของเจ้าพระยาพลเทพว่า "...ควรจะทำเสียตั้ง 10 ปี มาแล้ว เข้าใจไม่ได้ว่ามัวโลเลอะไรกันอยู่ เพราะเป็นเรื่องที่ obvious ที่สุด..."⁽²¹⁾ และเมื่อเจ้าพระยาพลเทพได้บันทึกข้อความเกี่ยวกับข้อเสนอแนะถึงวิธีการเพิ่มผลผลิตด้วยการคันคว้าทัดลงทางวิทยาศาสตร์ เพื่อใช้ในการเพาะปลูกข้าว พระองค์ทรงมีพระราชบัญชาติว่า

...ควรคิดนานาแลัว ควรจะทำมา 20 ปีแล้ว ที่ไม่ได้คิดเรื่องนี้เป็นของปลากัดมาก อย่างจะเรียกว่า เป็น *Criminal neglect of an obvious duty* ข้าพเจ้าต้องการมานานแล้ว แต่เท่าที่ทำมาแล้วเป็นอย่างเล็กน้อยเต็มที่...⁽²²⁾

จากการที่พระองค์ทรงมีพระราชดำริให้กระทรวงเกษตรอธิการรับเรื่องทำการคันคว้าทัดลงทางวิทยาศาสตร์ทางการเกษตรเพื่อทำให้ดัชนีในการปลูกข้าวต่ำลง แต่มีคุณภาพสูงขึ้น และขยายได้ในราคาน้ำที่ถูกลง ในการนี้จะต้องคิดส่งเสริมทางด้านวิชาการและการคันคว้าวิจัยให้มากขึ้น เพื่อແย่งตลาดด้วยพันธุ์ข้าวโดยพระองค์ได้ทรงมีพระราชปuracionเกี่ยวกับเรื่องนี้ในที่ประชุมอภิรัฐมนตรีสภา

(20) นจช. เอกสารรัฐบาลที่ 7 กส. 15.2/8 "รายงานการประชุมสภาเผยแพร่พานิชย์ครั้งที่ 5 เรื่องตั้งอนุกรรมการพิจารณาเรื่องข้าวภายในประเทศไทย" (8 กรกฎาคม พ.ศ. 2473)

(21) แหล่งเดิม.

(22) แหล่งเดิม.

เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔⁽²³⁾ ทรงเห็นว่าจะต้องเปลี่ยนแปลงนโยบายใหม่ ดังนั้นเพื่อที่จะให้การปรับปรุงการเกษตรตามนโยบายใหม่ที่ต้องอาศัยการค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์ดำเนินไปอย่างราบรื่น ที่ประชุมอภิรัฐมนตรีสภากาจีมีความเห็นพ้องกันว่าควรเปลี่ยนตัวเลขนาบดีใหม่รวมทั้งนำกรมเพาะปลูกไปรวมกับกองตรวจพันธุ์รุกษาดี แล้วตั้งขึ้นเป็นกรมใหม่ เรียกว่า กองตรวจจากสิกรรม สังกัดกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม ทั้งนี้เพื่อให้งานค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์และปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้ดำเนินไปพร้อมกัน โดยมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตั้งกรมตรวจสิกรรม ขึ้นเมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๔⁽²⁴⁾

พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงให้เหตุผลของการตั้งกรมใหม่นี้ว่า...

...เวลานี้สินค้าสำคัญของประเทศไทยมักต่ำท้ายสิ่งท้ายอย่าง สมควรจะดำเนินการเสาะแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อแก้ไขวิธีการเพาะปลูก และบำรุงสัตว์ของประเทศไทยให้ทันสมัยและรับแสงอาทิตย์รุกษาดี อันเป็นประโยชน์ทั้งเพื่อประสานการพาณิชย์ในเชิงทางตลาดสินค้า และตรวจบำรุง ทดสอบ การกสิกรรมภายในประเทศไทยก่อนเก็บภาษียิ่งขึ้น...⁽²⁵⁾

แนวพระราชดำริเกี่ยวกับเรื่องการเกษตรรวมอันเป็นอาชีพหลักของคนไทยมาโดยตลอดนั้น มีความก้าวหน้าทันสมัยล้ำหน้ากว่าผู้ที่มีความรับผิดชอบอื่น ๆ เป็นอย่างมาก และยังคงทันสมัยแม้กระทั่งในยุคปัจจุบัน

พระราชดำริเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการเก็บเงินรัชชูปการหรือภาษีรัชชูปการ ซึ่งมีมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ ที่เรียกว่าเงินค่าราชการ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๖ เปลี่ยนเรียกเป็น เงินรัชชูปการ หมายถึง เงินช่วยราชการแผ่นดิน กำหนดเก็บจากราชภูรในอัตราไม่เกินคนละ ๖ บาทต่อปี บุคคลที่ต้องเสียเงินรัชชูปการ ได้แก่ ชายฉกรรจ์ที่มีอายุระหว่าง ๑๘ ปี จนถึง ๖๐ ปี โดยมีบุคคลบางประเภทที่ได้รับการยกเว้น ไม่ต้องเสียเงินค่ารัชชูปการ

(23) ยุพิน คำแห่ง. เทคโนโลยีการผลิตข้าวของประเทศไทย พ.ศ. ๒๓๙๘-๒๔๗๕. ๒๕๒๘.
หน้า ๒๔๐.

(24) เล่มเดียวกัน. หน้า ๒๔๑.

(25) หจช. เอกสารรัชกาลที่ ๗ พ.๒/๑๓ 'ประกาศตั้งกรมตรวจสิกรรมในกระทรวงพาณิชย์ และคมนาคม' (๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๕)

อย่างไรก็ตามการเก็บเงินรัชชูปการก็สร้างปัญหาให้เกิดขึ้นเนื่องกับพระราชนูญากจน มีความเดือดร้อนที่ต้องจ่ายเงินซ้ำๆ ราชการแผ่นดิน เป็นบริการที่ไม่เป็นธรรม แต่เนื่องจากเป็น ความจำเป็นในการหารายได้เพื่อนำมาใช้จ่ายในราชการแผ่นดินต่าง ๆ และยังไม่อาจหารายได้ ด้านอื่นมากดแทน ทางราชการได้มีความพยายามหาวิธีการในเรื่องเพิ่มรายได้นี้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2471 ดังจะเห็นได้จากการที่พระองค์เจ้าศุภไyyic เสนานี้ทรงพระคลังมหาสมบัติ (พ.ศ. 2466-2472) ทรงถวายหนังสือกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว ขอพระราชทาน พระบรมราชานุญาตส่งหนอมเจ้าจิตรโภคทวี ผู้ช่วยอธิบดีกรมสรรพากร พระยาทวีพันนากร เจ้ากรมอากรสำราจ และหลวงบูรณศิริพัฒนพงษ์ เลขาธุการกรมที่ปรึกษาราชการกระทรวง พระคลังมหาสมบัติ ออกไปตรวจและศึกษาการเก็บภาษีอากรต่าง ๆ ในภาคชวาและสุมาตรา พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชานุญาตและทรงมีพระราชบัญญัติฯ เป็น พระราชบัตรเลขฯ มีความสำคัญดังนี้นึงว่า...

...ที่จะรักษาราชการ แต่เขากำลังคิดจะเลิกของเราก็ควรคิดเลิกเหมือนกัน ควรทำอย่างไรให้เป็นหลักกว่า การเสียภาษีจะต้องให้เป็นไปตามส่วนของคนที่มีเงิน มากน้อย เวลาที่ย้อมร้องกันได้เสมอว่าการเสียภาษีตอกหนักอยู่ที่คนจน คนมีไม่ ต้องเสียตามส่วนเลย ที่จะมาภาษีที่ดิน และภาษีรายได้ (Income Tax) ...เรา ควรตรวจวิธีภาษีของชาติต่าง ๆ ตลอดจน rates ที่ต้องเสียด้วย แล้วเลือกใช้ให้ เหมาะกับเรา แต่ขอให้เป็นไปในทางที่ว่าให้คนมีทรัพย์ต้องเสียมากกว่าคนจน⁽²⁶⁾

ปรากฏว่าพระราชนูญากจนฯ ทรงยกเลิกการ เก็บภาษีรัชชูปการและเปลี่ยนเป็นการเก็บภาษีประจำที่นี่แทน ทำให้ประชาชนพากันยินดีที่ จะได้หมดภาระจากภาษีที่ไม่เป็นธรรมนี้เสีย ต่อมาพระองค์ทรงมีพระราชบัญญัติฯ จึงเลิกเก็บเงิน รัชชูปการ ใน พ.ศ. 2475⁽²⁷⁾ แต่ก็เกิดการปฏิวัติใน พ.ศ. 2475 เสียก่อน ภาษีรัชชูปการมายกเลิก ใน พ.ศ. 2482

อย่างไรก็ตาม พระราชนูญากจนฯ ที่จะให้คนมีทรัพย์ต้องเสียภาษีมากกว่าคนจนนั้น แสดงให้ เห็นว่าพระองค์ทรงปราณາห์จะให้เกิดความเป็นธรรมในการเสียภาษีและทรงเห็นว่าไม่ควรผลัก ภาระให้กับคนจนฝ่ายเดียว คนมีฐานะดีจะต้องรับผิดชอบการเสียภาษีมากกว่าคนจน

(26) หน. เอกสารรัชกาลที่ 7 ค.12/20 คิดเลิกการเก็บเงินรัชชูปการ (16 มีนาคม 2471 - 8 พฤษภาคม 2475)

(27) แหล่งเดิม.

พระราชดำริเรื่องการสหกรณ์

การสหกรณ์เป็นนโยบายทางด้านเศรษฐกิจอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี เมื่อครั้งเสด็จพระราชดำเนินมณฑลฝ่ายเหนือ เมื่อ พ.ศ. 2469 พระองค์ได้พระราชทานพระบรมราโชวาทแก่สมาชิกสหกรณ์จังหวัดพิษณุโลก ความว่า

...การสหกรณ์เป็นของสำคัญมาก เพราะจะนำความมั่งคั่งมาสู่รายกรทั้งหลาย นอกจากนั้นยังสอนให้ช่วยกันทำงานเป็นคณะ ตามธรรมดากิจการทำงานคนเดียว ซึ่งช่วยกันทำหลาย ๆ คนไม่ได้ เพราะจะได้ช่วยกันในทางความคิด และตลอดจนออกแรง ถ้าเราคิดอะไรคนเดียว อาจพลาดพลั้งได้โดยไม่รู้ตัว เมื่อเราระบุมช่วยกันคิดจะได้ผลดีมากกว่า...⁽²⁸⁾

พระราชดำริทางด้านเศรษฐกิจการคลัง

นับตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จเดลิงวัลยราชสมบัติใน พ.ศ. 2468 พระองค์ทรงมีพระบรมราโชบายอย่างแน่แน่ที่จะตัดทอนรายจ่ายที่ไม่จำเป็น ทั้งในพระราชสำนักและในการบริหารราชการแผ่นดิน เพาะฐานะทางเศรษฐกิจการคลังของประเทศไทยเริ่มเลื่อมโหงลงมาตั้งแต่ปลายรัชกาลที่ 6 ถึงกระนั้นก็ทรงหนักพระชนบทที่ในสถานการณ์บ้านเมืองในขณะนั้นเป็นอย่างมาก พระราชดำริทางด้านเศรษฐกิจการคลังของพระองค์ลำดับแรก ก็คือ การประหดย์ ตัดทอนรายจ่าย และทรงเร่งร้าให้คนไทยปรับปรุงการค้าขายและการอุดหนุนการคลัง ดังลายพระราชนัดดาเลข ฉบับลงวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2469 ที่ทรงมีไปถึงพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์ ซึ่งกำลังทรงศึกษาอยู่ในประเทศอังกฤษ ดังมีความสำคัญตอนหนึ่งว่า...

...ของสำคัญที่สุดก็คือการตัดรายจ่ายของรัฐบาลโดยลดจำนวนข้าราชการ มีคนไทยในยุโรปน้อยคนที่ทราบว่าสถานการณ์ทางการเงินของเมืองไทยนั้นย่ำแย่ อยู่เพียงไร จึงเป็นการจำเป็นที่จะต้องตัดรายจ่ายของรัฐบาล เราจึงตกลงจะลดจำนวนข้าราชการในกระทรวงต่าง ๆ จึงต้องคัดเอากอนออกเป็นจำนวนมาก เดพะอย่างยิ่งในราชสำนัก ฉันยอมตราสารได้ที่รัฐบาลถวายพระคลังข้างที่ลงโดยราوا 4 ล้านบาท การที่เราทำเช่นนี้ก็ทำให้คนบ่นและตำหนิรัฐบาลกันอย่างทุกท่วง

(28) รองoba มาดย์ตี กมล มโนชญากร, จดหมายเหตุเสด็จพระราชดำเนินมณฑลฝ่ายเหนือ พ.ศ. 2469, หน้า 45.

เพราะนำความล้ำกากยากเชิญมาสู่ผู้ที่ต้องถูกคัดออก แต่ก็เป็นการจำเป็นที่จะทำให้รายจ่ายกับรายได้ของรัฐบาลกลับเข้าสู่ดุลยภาพ เนื่องจากขาดทุนมหาศาลปีแล้วนั้น ทั้งยังแสดงให้คนทั่วไปเห็นว่าคนไทยควรจะเริ่มทางานอื่นทำ นอกจากเป็นชั้าราชการเท่านั้น จึงถึงเวลาแล้วที่คนไทยจะหันเข้าปรับปรุงการค้าชายและ การอุดหนักกรรมให้ดีขึ้น...⁽²⁹⁾

ในการจัดทำงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2475 พระองค์ทรงมีนโยบายจัดงบประมาณให้เข้าสู่ดุลยภาพ ทั้งนี้ เพราะใน พ.ศ. 2474 ยอดงบประมาณรายได้ต่ำกว่า พ.ศ. 2473 เป็นจำนวนเงิน 11,784,432 บาท และในเดือนกันยายน จึงได้มีการจัดทำงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2475 จึงต้องต่อรองกับยอดงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2474 แน่นอน เพราภภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำทั่วโลก ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างรุนแรง

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชดำรัสตอบพระบรมวงศานุวงศ์ และข้าราชการฝ่ายหน้า ในงานพระราชพิธีฉัตรมงคล พ.ศ. 2474 มีความสำคัญดังนี้ว่า

...ขั้นตอนในการพื้นฐานนี้ก็คือจัดงบประมาณปีพุทธศักราช 2475 ให้เข้าสู่ดุลยภาพ การจัดงบประมาณเข้าสู่ดุลยภาพนี้ จำเป็นต้องเพิ่มรายได้และตัดรายจ่าย การนี้สิ่งใดที่ทำได้ในปีนี้ต้องทำเสียเพื่อให้ปีนี้ช่วยแบ่งความหนักมาเสียบ้าง มิฉะนั้นความหนักทั้งหมดก็จะไปตกอยู่แก่บงบประมาณปีหน้าเป็นเดียว รัฐบาลจึงได้เริ่มตัดทอนรายจ่ายของทุกกระทรวงทุกหน่วยงาน และสั่งประทัยด้วยใช้จ่ายทั่วไปทางรายได้ก็ต้องเพิ่มอัตราภาษีบางอย่างขึ้น... อันการจัดงบประมาณเข้าสู่ดุลยภาพนี้ ถึงจะใช้ความระมัดระวังสักปานได้ก็คงไม่พ้นที่จะขอบขั้นบ้าง แต่ก็เป็นกรณีกิจที่ต้องกระทำ ประโยชน์ของประเทศชาติย่อมสำคัญกว่าประโยชน์ของส่วนตัวบุคคล และในเวลาที่บ้านเมืองเข้าสู่ที่คับขัน เช่นนี้เป็นหน้าที่ของพลเมืองทุกคนที่จะต้องยอมเสียสละประโยชน์ของตนให้แก่ประเทศสยาม ความฝิดเคืองครั้นนี้เป็นความฝิดเคืองอันยิ่งใหญ่ไม่มีแบบอย่างมากแต่ก่อน แม้กระนั้นถ้าเราร่วมมือร่วมใจกันจริง ๆ แล้ว เราจะยังสามารถที่จะเผชิญความยากและพื้นฐานของเมืองไทยให้กลับดีตั้งเดิมได้...⁽³⁰⁾

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาเจ้าอุบลรัตนฯ จัดทำขึ้นในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2474 สำหรับการลงนามในพระราชบัญญัติจัดทำงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2475 ณ พระที่มีพระมหาเศวตฉัตรวรวิหาร กรุงเทพมหานคร

(29) พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอุลจักรพงษ์. เจ้าชีวิต. หน้า 666.

(30) นจช. เอกสารรัชกาลที่ 7 ค.14/4 ฐานะการเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2474

พระราชดำเนินเรื่องการอบรมดูแลบุตรของคนไทย

เมื่อครั้งที่พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าฐานนิวัติ ทรงดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงธรรมการในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีบันทึกเรื่องการศึกษาถึงมหาเสวกเอก เจ้าพระยามหิธร เสนาบดีกระทรวงมุรธาธร เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2475 ในบันทึกนั้น มีความสำคัญตอนหนึ่งว่า...

...เรื่องจารยานักเรียนนี้เป็นของสำคัญยิ่งแต่ลำพังครุฑสามารถจะบังเด็กได้ดังใจไม่ต้องอาศัยผู้ปกครองช่วยด้วย ข้าพเจ้าไม่เคยเข้าโรงเรียนไทยจริง ๆ เคยแต่โรงเรียนอังกฤษ เมื่อแรกมาเห็นเข้ารู้สึกประทศดีใจน้อยในข้อที่เรายังด้อยกว่าโรงเรียนฝรั่งเป็นอย่างยิ่งในทางจารยฯ แต่เมื่อได้คร่ครวญและสังเกตโดยกว้าง ๆ แล้วก็บันเทาความคิดติครูไปมาก เพราะผู้ปกครองเด็กไทยยังไกลจากฝรั่งมากเดี๋มที่ ทั้งนี้ก็นึกว่าเพื่อการศึกษาของผู้ปกครองเองยังหยอดอยู่มาก...⁽³¹⁾

ภายหลังที่เจ้าพระยามหิธรได้ทูลเกล้าฯ ถวายบันทึกเรื่องการศึกษาของพระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลักษณ์มิยากร แด่พระบาทสมเด็จพระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2475 แล้ว พระองค์ได้ทรงมีพระราชกระแสเป็นลายพระหัตถ์ลงบนหนังสือนำส่งทูลเกล้าฯ ถวายบันทึกการศึกษากับดีบันมาในวันเดียวกัน มีความสำคัญว่า

...คัดสำเนาถวายอยู่รัฐมนตรี แล้วจะได้ปรึกษากันต่อไป พระองค์ได้จะถวายความเป็นบันทึกชื่นมาบ้างก็ยิ่งดี ฉันเห็นด้วยกับธนาโนมากในข้อที่ว่า การอบรมทางบ้านไม่ดี และไม่ใช่แต่ไม่ดีชื่น ฉันออกจะเห็นว่า เลวลง เพราะย่านาจของบิดามารดาลดหย่อนลงไม่เหมือนแต่ก่อน จะทำเป็นว่าให้ถูก “free” อย่างผิดแต่มันกล้ายเป็นไม่เอาถูร คนไทยมีถูกมาก และไม่ค่อยจะนึกถึงฐานะของถูกปล่อยให้ถูกเกิดอกมาเหมือนปลาปล่อยไข่ แล้วไม่ค่อยได้ดูแลจริงจัง ความรักตัวเองมีมากชื่น ความรักสกุลวงศ์น้อยลง โรงเรียนที่เลี้ยงเด็กให้อยู่กินนอน มักจะไม่ได้ผลดี เพราะบิดามากจะส่งถูกของตนที่ชั่นแกกมะเหระก จนเลี้ยงไม่ได้ไปเข้า

(31) ณรงค์ พ่วงพิศ. พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลักษณ์มิยากร และการดำเนินนโยบายเกี่ยวกับโรงเรียนจีนในประเทศไทยเมื่อครั้งทรงดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงธรรมการ หน้า 136-137.

ข้าพเจ้าอยากรู้ว่า พวกไทยที่ไปเรียนมาจากเมืองนอกกลับเลี้ยงลูกเล็กว่า พวกครึ่งเก้า ครึ่งห้ามาก ทำไม่การอบรมสูงเช่นนี้ เป็นของห้าคิดมาก ออกจะอยากรู้ว่า ความผิดชอบที่ผู้หญิงสมัยใหม่โกรกเกินไปเลี้ยงเด็กไม่เป็น...⁽³²⁾

พระราชกระแสแสดงถ้วนชัดว่า สะท้อนให้เห็นถึงพระราชดำริในการอบรมเยี่ยงดุบตรที่บิดามารดาพึงปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

พระราชดำริเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคนไทยกับคนจีน

ในราชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นช่วงเวลาที่กำลังมีการเผยแพร่สั่งสอนลัทธิชาตินิยมของพระองค์มีมนต์ดึงและลัทธิคอมมิวนิสต์ในโรงเรียนจีนกันอย่างกว้างขวาง เมื่อรัฐบาลเข้าควบคุมการดำเนินงานของโรงเรียนจีนก็ทำให้บรรดาโรงเรียนจีนต่าง ๆ มีปฏิภาริยา รัฐบาลต้องดำเนินนโยบายอย่างระมัดระวัง เพื่อมิให้เกิดความแตกแยกระหว่างคนไทยกับคนจีน ในประเทศไทย

พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีพระราชดำริที่จะเสด็จเยี่ยมโรงเรียนจีน เพื่อทรงแสดงให้บรรดาผู้นำของโรงเรียนเห็นว่า รัฐบาลไทยมิได้มีนโยบายจะกีดกันโรงเรียนจีนแต่ประการใด และให้ความสนใจต่อ กิจกรรมของโรงเรียนจีนเข่นเดียวกับโรงเรียนของชนชาติอื่น ๆ เพราะแม้แต่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวยังเสด็จเยี่ยมโรงเรียนจีน

ตามหมายกำหนดการเสด็จนั้น จะเสด็จพระราชดำนานิวันละ 2 โรง วันแรกเสด็จพระราชดำนานิโรงเรียนเม่งตักกับโรงเรียนยกหมื่น วันหลัง เสด็จพระราชดำนานิโรงเรียนป้ายเงong กับโรงเรียนจีนเต็ก และพระราชทานพระบรมราโชวาทแก่นักเรียน กรรมการ คณบดุขของโรงเรียนจีนทั้ง 4 แห่งรวมกันในวันสุดท้ายที่โรงเรียนจีนเต็ก บริเวณถนนพادสาย การเสด็จพระราชดำนานิได้มีขึ้นในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2470

กระแสพระราชดำรัสที่พระราชทานแก่นักเรียน กรรมการ และคณบดุข เมื่อคราวเสด็จพระราชดำนานิเยี่ยมโรงเรียนจีน มีความสำคัญดอนหนึ่งว่า...

...การที่พวกพ่อค้าจีน ได้คิดจัดตั้งโรงเรียนจีนขึ้นนั้น ก็โดยที่มีความประสงค์ให้บุตรหลานได้เล่าเรียนวิชาต่าง ๆ ในภาษาจีนอันเป็นภาษาของตน เพื่อจะได้เป็นการสะดวกสำหรับที่จะประกอบอาชีพทำการค้าขายต่อไป และเพื่อประโยชน์

(32) เล่มเดียวกัน หน้า 129-130. (เอกสารรัชกาลที่ 7 'หนังสือนำส่งบันทึกของพระองค์เจ้าถานนีวัติ ลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2475 ทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2475')

อีน ๆ ด้วย นอกจ้าจากการสอนภาษาจีน ท่านยังได้จัดการสอนภาษาไทย และเรื่องที่เกี่ยวกับเมืองไทยด้วย เพราะฉะนั้นจึงเห็นได้ว่า โรงเรียนจีนนั้นมีประโยชน์มาก เพราะนอกจากที่จะให้ไวชาแก่เด็กจีนให้สามารถทำมาหากินได้แล้ว ยังช่วยให้เด็กจีนรู้จักเมืองไทยดี และเมื่อต่อจากนี้สือไทยออกและเรียนได้ย่ออักษรไทยและจีนสนิทสนมกับกลุ่มเกลี้ยวนี้อีกด้วย

อันที่จริงไทยกับจีนนั้น ต้องนับว่าเป็นชาติที่เป็นพี่น้องกันโดยแท้ นอกจากนี้แล้วไทยกับจีนสมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียว จนต้องนับว่าแยกกันไม่ออก ข้าราชการชั้นสูง ๆ ที่เคยรับราชการหรือรับราชการอยู่ในเวลาหนึ่งที่เป็นเชื้อจีนมีอยู่เป็นอันมาก พวจีนที่ได้มาเมืองไทยสถานตั้งครอบครัวอยู่เมืองไทย จนกลายเป็นไทยไปก็มีอยู่มาก แม้ตัวข้าพเจ้าเองก็มีเลือดจีนปนอยู่ด้วย โดยเหตุเหล่านี้ไทยและจีนจึงอยู่ด้วยกันโดยสนิทสนมกับกลุ่มเกลี้ยวนานาชาติ มีความประสงค์อะไรยิ่งไปกว่าที่จะขอให้ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีน เป็นไปอย่างสนิทสนมเหมือนอย่างที่แล้วมานี้ ให้คงอยู่ เช่นนี้ตลอดไป ข้าพเจ้าหวังว่าท่านทั้งหลายคงจะมีความเห็นพ้องกับข้าพเจ้าและจะตั้งใจสั่งสอนบุตรหลานให้มีความรู้สึกเช่นนั้น ในโรงเรียนของท่านท่านย่อมสั่งสอนให้นักเรียนรักประเทศไทยอันเป็นบ้านเกิดเมืองมารด์ ซ้อนนี้ย่อมเป็นของธรรมดากลุ่มคน แต่นอกจากที่จะสอนให้รักประเทศไทย ข้าพเจ้ายังหวังว่าท่านจะสอนให้รักเมืองไทยด้วย...⁽³³⁾

ภายหลังที่พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมโรงเรียนจีนแล้ว ปรากฏว่าได้มีหนังสือพิมพ์จีนที่พิมพ์สำนักน้ำในกรุงเทพฯ ชื่อ "ชั้ว เซี่ยม ชิน ป้อ" ได้ตีพิมพ์บทความในเชิงส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนไทยกับคนไทย แลกกล่าวสนับสนุนกระแสรพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ได้พระราชทานแก่คณะครุกรรมการ และนักเรียนจีน เมื่อพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงทดสอบในห้องเรียนจีนฉบับดังกล่าวแล้วทรงพอใจที่มาก ถึงกับทรงมีกระแสรพระราชดำรัสว่า..."ถ้อยคำในหนังสือนี้ดีมาก เหมาะกับความประสงค์ของเราต้องนับว่าเป็นผลดีของการไปเยี่ยมโรงเรียนจีน..."⁽³⁴⁾

(33) พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว "พระราชดำรัสคราวเสด็จเยี่ยมโรงเรียนจีน-ทวน วิวิยาภรณ์ ผู้ร่วมรวมใน พระราชดำรัสและพระบรมราโชวาท หน้า 237-240.

(34) หนา. เอกสารรัชกาลที่ 7 14/133 คำแนะนำแปลจากหนังสือพิมพ์ ชั้ว เซี่ยม ชิน ป้อ ลงวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2471

พระราชดำริเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ของคณะราษฎร

ภายหลังที่คณะราษฎรได้ทำการเปลี่ยนแปลงการปกครองในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 โดยการเข้ายึดอำนาจจากการปกครองไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็ได้มีหนังสือกราบบังคมทุกพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวซึ่งขณะนั้นกำลังประทับอยู่ที่พระที่นั่งไกลังวัด หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พร้อมกันนั้นก็ได้อัญเชิญให้พระองค์เสด็จกลับคืนสู่พระนครและทรงเป็นพระมหากษัตริย์ต่อไปโดยอยู่ใต้ธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน ซึ่งคณะราษฎรได้สร้างขึ้นมา

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชนัดดาดูดatabookคณะปฏิวัติในวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ความว่า...

...ด้วยได้ทราบความตามสำเนาหนังสือที่ส่งไปยังกระทรวงมูลราธรว่า
คณะทุหาร มีความประสงนาจะเชิญให้ช้าพเจ้ากลับพระนคร เป็นกษัตริย์อยู่ใต้
พระธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน ช้าพเจ้าเห็นแก่ความเรียบร้อยของอาณา
ประชาชน ไม่อยากให้เสียเลือดเนื้อ กับทั้งเพื่อจัดการโดยละเอียดไม่ให้
ชื้นชื้นซึ่งจากผลเสียหายแก่บ้านเมือง และความจริงช้าพเจ้าคิดอยู่แล้วว่าจะเปลี่ยน
แปลงทำหนองนี้ คือมีพระเจ้าแผ่นดินปกครองโดยธรรมนูญ จึงยอมรับที่จะช่วย
เป็นตัวเชิด เพื่อให้คุณคงการตั้งรัฐบาลให้เป็นรูปตามวิธีเปลี่ยนแปลงตั้ง
พระธรรมนูญโดยสะดวก เพราะถ้าช้าพเจ้าจะไม่ยอมรับเป็นตัวเชิด นานาประเทศ
คงจะไม่รับรองรัฐบาลใหม่นี้ ซึ่งจะเป็นความลำบากยิ่งซึ่งหลายประการ
ความจริงช้าพเจ้าเองในเวลาหนึ่งที่ทราบกันอยู่แล้วว่ามีอาการทุพพลภาพ และไม่มี
อุปสันธ์สกุล และจะไม่ทบทวนไปนานเท่าใดนัก ทั้งไม่มีความปรารถนาภักดิ์
ให้สูงให้เกินศักดิ์ และความสามารถที่จะช่วยพยุงชาติของเรารให้เจริญเที่ยมหน้าเชา
บ้าง ที่พุดมานี้เป็นความจริงใจเสมอ...⁽³⁵⁾

พระราชนัดดาดังกล่าวจะท่อนให้เห็นถึงแนวพระราชดำริในทางการเมืองของพระองค์
ที่ไม่ทรงปฏิเสธการยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในรูปแบบใหม่แต่ประการใด และทรง
ให้การสนับสนุนคณะราษฎรด้วยความเต็มพระทัย

(35) นายหน่วย (นามแฝง) ประชาริปก ราชันผู้นิริศ หน้า 287.

พระราชดำริเรื่องการสละราชสมบัติ

ภายหลังที่พระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงยอมรับการเปลี่ยนแปลงการปกครองในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ซึ่งเกิดขึ้นโดยการกระทำของคณะราษฎรแล้ว พระองค์ก็ทรงพยากรณ์ที่จะได้รัฐบาลแทนคณะราษฎรเพื่อให้ดำเนินการบริหารประเทศให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2475 และพระองค์ได้ทรงขอร้องให้รัฐบาลดำเนินการบริหารประเทศให้ตั้งมั่นอยู่ในความยุติธรรมและเห็นแก่ประโยชน์สุขของประชาชนชาวสยาม เป็นที่ดี แต่รัฐบาลก็มิได้ตอบสนองพระราชประสงค์ของพระองค์อย่างจริงจัง ในที่สุดพระองค์จึงทรงตัดสินพระทัยสละราชสมบัติเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2477

ในพระราชบันทึกฉบับสุดท้าย ซึ่งพระองค์ทรงยื่นต่อรัฐบาลสยาม มีความสำคัญดังนี้...

...ข้าพเจ้าเห็นว่าคณะรัฐบาลและพวกพ้องใช้วิธีการปกครอง ซึ่งไม่ถูกต้อง ตามหลักการของเสรีภาพในตัวบุคคล และหลักความยุติธรรมตามความเช้าใจ และยึดถือของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะยินยอมให้ผู้ใดคณะใดใช้วิธีการปกครองอย่างนั้นในนามของข้าพเจ้าต่อไปได้ ข้าพเจ้ามีความเต็มใจที่จะสละอำนาจอันเป็นของข้าพเจ้าอยู่แต่เดิมให้แก่ราษฎรโดยทั่วไป แต่ข้าพเจ้าไม่ยินยอมยกอำนาจทั้งหมดของข้าพเจ้าให้แก่ผู้ใดคณะใดโดยเฉพาะเพื่อใช้อำนาจนั้นโดยสิทธิขาดและโดยไม่ฟังเสียงอันแท้จริงของราษฎร...⁽³⁶⁾

พระราชบันทึกดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงน้ำพระราชทัยของพระองค์ตลอดจนขัตติยมานะที่จะสละราชสมบัติ ถ้าการสละพระราชอำนาจของพระองค์ให้แก่ราษฎรทั่วไปมิได้เป็นไปตามที่ทรงตั้งพระราชปณิธานเอาไว้

บทสรุป

พระราชดำริในการบริหารบ้านเมืองของพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัวไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเมืองเศรษฐกิจและสังคมตามที่ยกมาเป็นตัวอย่างในบทความเรื่องนี้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงน้ำพระทัยที่เปลี่ยนไปด้วยความเป็นนักประชาธิปไตยของพระองค์ พระองค์ทรงเป็น

(36) ชัยอนันต์ สมุทรณ์ และ ขัตติยา กรรมสูตร ผู้อำนวยการ เอกสารการเมืองการปกครองไทย (กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย 2518) หน้า 402.

พระมหากษัตริย์ที่ทรงไว้ชีงทศพิธราชธรรม ทรงห่วงใย民生ปะชาภูภูร ทรงแสดงความรับผิดชอบในฐานะพระบรมมุนีแห่งราชอาณาจกรอย่างดีเยี่ยม ทรงรักและห่วงใยประเทศชาติ และทรงมีพระราชดำริที่จะสรรค์สร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับประชาชนและประเทศชาติ ตลอดระยะเวลาที่ทรงดำรงสิริราชสมบัติ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพระองค์ทรงพิจารณาเห็นว่า พระองค์ไม่ทรงสามารถจะปฏิบัติพระราชภาระต่าง ๆ เพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชนชาวสยามได้อย่างแท้จริง เพราะรัฐบาลในขณะนั้นไม่สนองตอบพระราชดำริดังกล่าวของพระองค์ได้ พระองค์ทรงประกาศสละราชสมบัติ ด้วยพระราชหฤทัยเด็ดเดี่ยว ดังเป็นที่ประจักษ์และกล่าวขวัญกันมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

บรรณานุกรม

höchstหมายเหตุแห่งชาติ เอกสารรัชกาลที่ 7 ร.ล.7/1 การตั้งอภิรัฐมนตรีสภา

เอกสารรัชกาลที่ 7 ม.2.1/15 เจ้าพระยาสุรศักดิ์มณฑรีแสดงความ
เห็นเรื่องให้จัดตั้งสภารัฐมนตรี

เอกสารรัชกาลที่ 7 ม.7.5/1 จัดการประชาชน

เอกสารรัชกาลที่ 7 ม.7.5/2 พระราชบัญญัติเทศบาล

เอกสารรัชกาลที่ 7 ม.1.13/20 หนังสือพิมพ์ดิด (17 มีนาคม
2473 - 22 ตุลาคม 2474)

เอกสารรัชกาลที่ 7 ก.ส.15.2/8 "รายงานการประชุมสภาเผยแพร่
พาณิชย์ครั้งที่ 5 เรื่องตั้งอนุกรรมการพิจารณา เรื่องข้าวภายใน
ประเทศ" (8 กรกฎาคม พ.ศ. 2473)

เอกสารรัชกาลที่ 7 พ.2/13 "ประกาศตั้งกรรมตรวจสอบใน
กระทรวงพาณิชย์และคมนาคม" (15 มีนาคม พ.ศ. 2475)

เอกสารรัชกาลที่ 7 14/133 (สำเนาคำเปลจางหนังสือพิมพ์
ข่าว เชียง ชิน ป่อ ลงวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2471)

เอกสารรัชกาลที่ 7 ค.12/20 คิดเลิกการเก็บเงินรัชชูปการ

กมล มโนชญากร, รองอمامาตย์ต. จดหมายเหตุสเด็จพระราชดำเนินมูลอฝ่ายเหนือ พ.ศ.

2469. พระนคร : โรงพิมพ์สภานพิพารฒนากร, 2474.

ฉุกจักรพงษ์, พระวรวงศ์เชอพระองค์เจ้า. เจ้าชีวิต. กรุงเทพฯ : คลังวิทยา, 2505.

ฉบับนี้ มาเจริญ "ด้านการปกครองและการเมือง" ใน พระราชประวัติและพระราชกรณียกิจใน
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปักเกล้าเจ้าอยู่หัว (จัดพิมพ์ใน
วาระสพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดพระบรมราชานุสาวรีย์
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปักเกล้าเจ้าอยู่หัว ณ รัฐสภา เมื่อ
วันที่ 10 ธันวาคม พุทธศักราช 2523)

ณรงค์ พ่วงพิศ. พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภพุฒิยากรและการดำเนินนโยบายเกี่ยวกับโรงเรียนจีนในประเทศไทยเมื่อครั้งทรงดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงธรรมการ.

(พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงพระศพ พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภพุฒิยากร ณ พระเมรุหน้าพลับพลาอิศริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราราม 15 ธันวาคม 2507)

ทวน วิริยาภรณ์ พระราชดำรัสและพระบรมราโชวาท พระนคร : ป.พิศนากาลการพิมพ์ 2507.

นายหน่วย (นามแฝง) ประชาธิปก ราชันผู้นิรاث. กรุงเทพฯ : ไม่ปรากฏสำนักพิมพ์, 2530.

พิทยลาภพุฒิยากร, พระวรวงศ์เธอกรมหมื่น อัตชีวประวัติ พระนคร : โรงพิมพ์ศรีวนสาร, 2517.

เสถียร ลายลักษณ์ และคนอื่น ๆ ประชุมกฎหมายประจำสก เล่ม 40 พ.ศ. 2470. พระนคร : โรงพิมพ์เดลิเมล์, 2477.

ยุพิน คำแหง. เทคโนโลยีการผลิตข้าวของประเทศไทย พ.ศ. 2398-2475. วิทยานิพนธ์ ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร 2528.

ศรีนันท์ บุญศิริ 'เอกสารรัชกาลที่ 7' ใน แนวพระราชดำริแก้รัชกาล กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุศภา, 2525.

